

Astăzi, Joi, 19 Martie, 2026

Sf. Mc. Hrisant și Daria, Claudiu și Ilaria

Sf. Mc. Marian diaconul

Isaia 28

¹⁴ De aceea, ascultați cuvântul Domnului, voi, bărbați necăjiți, și voi, mai-marii poporului din Ierusalim.

¹⁵ De vreme ce voi ați zis: „Făcut-am un legământ cu iadul și o înțelegere cu moartea: furtună năprasnică de va trece, ea nu va veni peste noi; din minciună ne-am făcut nădejde și de minciună vom fi ocrotiți”,

¹⁶ de aceea, așa zice Domnul: – Iată, Eu voi pune în temeliiile Sionului o piatră de mare preț, anume aleasă, o piatră pentru capul unghiului, o piatră nestemată pentru temeliiile lui; și cel ce va crede în El nu se va rușina.¹

¹Text profetic care îl anunță pe Iisus Hristos drept „piatra din capul unghiului”, pe care ziditorii o nesocotiseră (Ps 117, 22-23; Mt 21, 42). Sf. Chiril al Alexandriei: Piatra din capul unghiului e menită să unească doi pereți; Iisus Hristos este Cel ce i-a unit în Sine pe Evrei și Neamurile. În limba greacă, cuvântul „piatră” (lithos) e de genul masculin, motiv pentru care pronumele folosit aici îl păstrează. T. M. omite „în El”. Dintre

¹⁷ Și voi face ca judecata să fie spre nădejde, iar mila Mea va fi pentru cumpenele drepte; iar voi, cei ce zadarnic nădăjduiți în minciună, cum că furtuna nicicum nu va da peste voi

¹⁸ decât dacă vi s’ar strica legământul cu moartea și dacă nădejdea voastră în iad n’ar mai sta în picioare, ei bine, dacă furtună năprasnică va veni peste voi, de ea veți fi culcați la pământ;

¹⁹ ori de câte ori va trece, vă va lua la vale; dimineată de dimineată ea va trece ziua, iar noaptea fi-va nădejde rea. Învățați-vă să auziți,

²⁰ voi, cei necăjiți; noi nu putem să ne batem, noi înșine suntem prea slabi pentru a ne aduna.

²¹ Că în muntele necredincioșilor Se va ridica Domnul, și în Valea Gabaonului va fi; lucrurile Sale Și le va face cu mânie, chiar un lucru plin de amărăciune, și mânia Lui

traducerile acestuia: „Cel ce crede nu se va grăbi” (KJV); „Cel ce crede nu va fi zorit” (RSV); „Cel ce se încrede nu se va clătina” (BJ); „Cel ce se sprijină nu va fi luat prin surprindere” (TOB); „Cel ce crede nu se va clătina” (OSTY).

va lucra neobișnuit, și amărăciunea Lui neobișnuită va fi.

²² De aceea, nu vă veseliți, și nici legăturile voastre să nu se facă puternice, căci am auzit de lucruri isprăvite și retezate de Domnul Atotțiitorul, pe care El le va face pe'ntregul pământ.

Facerea 10

³² Acestea sunt triburile fiilor lui Noe, după urmașii lor și după națiile lor. Din ele s'au răspândit insulele neamurilor² pe pământ după potop.

Facerea 11

¹ Pământu'ntreg avea pe-atunci o singură limbă și aceleași cuvinte³.

² Și a fost că, pornind din părțile Răsăritului, oamenii au găsit un șes în țara Șinear și s'au așezat acolo.

³ Și au zis unul către altul: „Hai să facem cărămizi și să le ardem în foc!” Și au folosit cărămida în loc de piatră, iar smoala în loc de var.

² Vezi nota de la v. 5.

³ Această relatare preia o tradiție diferită de aceea a listelor genealogice precedente, care presupun existența mai multor limbi. Totuși, ideea centrală le este comună: diversitatea oamenilor își are originea într-o unitate primordială.

⁴ Și au zis: „Hai să ne clădim un oraș și un turn al cărui vârf să ajungă la cer, și să ne facem un nume, ca să nu mai fim împrăștiați pe fața 'ntregului pământ!”

⁵ Și S'a pogorât Domnul să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.

⁶ Și a zis Domnul: „Iată că ei sunt un singur popor și au toți o singură limbă; și acesta-i doar începutul a ceea ce vor face; de-acum nu se vor mai opri de la tot ceea ce și-au pus în gând să facă.

⁷ Hai să ne pogorâm și acolo să le încâlcim⁴ graiul, pentru ca unul altuia să nu-și mai înțeleagă limba”.

⁸ Și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe fața 'ntregului pământ și ei au încetat să mai zidească cetatea și turnul.

⁹ E pricina pentru care cetatea aceea s'a numit Babilon⁵, pentru că acolo a încâlcit Domnul limbile

⁴ Verbul **syg-héo**: a răsturna, a întoarce pe dos, a stârni confuzie, a amesteca (în sensul de a tulbura un lichid prin agitarea drojdiei), a încâlci, a răvăși, a înnegura, a încurca. În text, obiectul acestui predicat este „graiul” (singular).

⁵ La origine, ebraicul Babel (**Bāb-ili**) înseamnă „poarta lui Dumnezeu”. Printr-o etimologie populară, el devine **bālal** = a amesteca, a încâlci, a produce confuzie.

a tot pământul și de acolo i-a împrăștiat Domnul Dumnezeu pe toată fața pământului⁶.

Proverbele lui Solomon 13

¹⁹ Învățătura îndepărtează sărăcia și ocara, iar cel ce și-a însușit muștrările va fi slăvit.

²⁰ Dorințele credincioșilor îndulcesc sufletul, dar lucrurile necredincioșilor sunt departe de cunoaștere.

²¹ Cel ce umblă cu înțelepții înțelept va fi, dar cel ce umblă cu descreierății, așa va fi cunoscut.

²² Pe păcătoși îi urmărește răul, dar pe cei drepecți îi va ajunge binele.

²³ Omul bun își va lăsa moștenitori pe fiii fiilor, dar bogăția necredincioșilor e strânsă pentru cei drepecți.

²⁴ Drepecții vor petrece mulți ani în bogăție, dar nedrepecții degrab vor pieri.

²⁵ Cel ce cruță nuiaua își urăște fiul, dar cel care-l iubește îl muștră

cu grijă.⁷

²⁶ Omul drept mănâncă și-și satură sufletul, dar sufletele necredincioșilor vor duce lipsă.

Proverbele lui Solomon 14

¹ Femeile înțelepte zidesc case,⁸ dar cea fără minte și-o dărmă cu mâinile ei.

² Cel ce merge drept se teme de Domnul, dar cel ce'n căile sale umblă strâmb va fi arătat cu degetul.

³ Din gura nebunilor, toiag de obraznicie, dar buzele înțelepților îi păzesc pe aceștia.

⁴ Unde nu sunt boi, ieslea e curată, dar unde sunt holde multe, acolo se arată tăria bouului.⁹

⁵ Martorul de bună-credință nu minte, dar mărturia strâmbă ațâță minciuni.

⁶ La cei răi vei căuta înțelepciunea și nu o vei afla, dar priceperea e

⁷ Cuv. Petru Damaschin: „Precum părinții iubitori de fii își întorc cu muștrări, din iubire, pe fiii lor care fac lucruri nesăbuite, așa și Dumnezeu îngăduie încercările ca pe un toiag care-i întoarce pe cei vrednici de la viclenia diavolului”.

⁸ „Casă” = familie.

⁹ E vorba de treieratul grâului, care'n vremile vechi se făcea sub picioarele boilor.

⁶ Sanționarea orgoliului omenesc de a străpunge cerul (locuința lui Dumnezeu) cu puteri proprii. Cu acest moment se începe nu numai istoria limbilor, ci și istoria mentalităților; când doi oameni „nu vorbesc aceeași limbă” înseamnă că ei gândesc diferit.

lesne de găsit la cei înțelepți.¹⁰

știință va mai fi fiind și asta?¹¹

Tâlcuire

„Cela ce cruță toia-
gul, urăște pe fiul
său; iar cela ce-l
iubește îl ceartă
cu osârdie” (*Pilde*
13, 25). Să-i lăsăm
deoparte pe copii și
să vorbim despre noi
înșine. Cu privire la fiecare din
noi aceste cuvinte înseamnă ur-
mătorul lucru: nu te cruța pe tine
însuți, pedepsește-te cu osârdie.
Autocompătimirea este rădăcina
tuturor abaterilor noastre spre pă-
cat; iar cine nu va face pogorământ
pentru sine, acela va sta neclintit
întru cele bune. Mai înainte de
toate, trebuie ținut în cea mai as-
pră disciplină trupul, această slugă
fără minte. Când îl istovești, este
smerit; dar dă-i o cât de mică
ușurare și va începe să-și scoată
ghearele și să freamete cu ochi
iubitori de patimi. Uluitor e însă
acest fapt de care nici nu-ți mai
vine să vorbești: toți sunt de partea
trupului și nascocesc pentru el tot
soiul de desfătări. Chiar și știința
nu poate, parcă, altfel. Ce fel de

¹⁰ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită
după *Septuaginta*, redactată și adnotată
de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-
nia

¹¹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an*.